

Nadat de community in Den Bosch dichtging, verhuisde Blien naar Klooster Terhage in Eindhoven, waar ze 15 jaar naar alle tevredenheid heeft gewoond. In 2020 verhuisde ze samen met haar medezusters naar het Wereldhuis in Boxtel. De laatste tijd ging ze steeds meer tobben met haar gezondheid en is ze na een ongelukkige val in coma geraakt en uiteindelijk overleden in het bijzijn van haar medezusters. Gelukkig had ze vlak van tevoren nog haar zus Ria bezocht samen met haar neef en nicht.

Blien was een spontane goedlachse vrouw met een soms ondeugende humor en een sterk geloof. Ze vond de verpleging een prachtig vak en was ontzettend dankbaar dat ze met en voor vele Afrikanen heeft mogen werken. Met name voor de kinderen had ze een groot hart. Dag Blien, we zullen je grapjes en je invallen gaan missen. Dat je nu mag rusten in de Eeuwige Vrede van de Heer.

In liefdevolle herinnering aan

Blien Veldman Sibbelina Theresia

☆ Zuilen, 26 januari 1928

Professie, 9 februari 1959 in Esch

† Boxtel, 24 januari 2023

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Zuster Blien kwam uit een katholiek gezin in Utrecht met drie broers en vier zussen. Hun huis heette Huize de Klop. Haar vader Jos (Joeke) was vicevoorzitter van de Katholieke Arbeidersbeweging en zeer actief in allerlei katholieke organisaties. Ook was hij lid van de Gedeputeerde Staten van Utrecht. Haar moeder was een nuchtere, sterke en pittige vrouw, die goed voor alles zorgde. Blien vertelde dat het altijd een vrolijke bedoening was bij hen thuis. In de oorlog werd haar vader gegijzeld in St. Michielsgestel samen met allerlei notabelen. Na een spannende tijd werd hij na een half jaar gelukkig vrijgelaten.

Blien ging naar de avond MULO, ondanks dat ze die niet haalde kon ze toch naar de verpleegstersopleiding in Zutphen. Daarna ging ze met een vriendin naar de missieschool voor leken van de Graalbeweging in Ubbergen, want ze wilde graag mensen helpen in Afrika. Hier kreeg ze contact met de Witte Zusters, waardoor ze alsnog in het klooster in Esch belandde. Ze trad in op 29-jarige leeftijd in februari 1959.

Na extra scholing in Engeland, werd ze in '62 benoemd voor de kliniek in Kagondo in Tanzania, waar ze als hoofdverpleegkundige op de vrouwenafdeling aan de slag ging. Haar zus Liesbeth werkte inmiddels in Oeganda. Na 7 jaar kwam Blien terug naar Nederland om zich bij te scholen in de kindergeneeskunde. Terug in Kagondo werd ze echter operatie-assistente, waar ze zich helemaal niet geschikt voor voelde. Na een half jaar vertrok ze naar Ndala-hospital voor de kinderafdeling. De volgende post was Mabamba, waar ze allerlei avonturen meemaakte en ook president Nyerere met zijn vrouw heeft ontmoet.

Met tussenpozen als vervangster op andere missieposten, keerde Blien in 1977 terug naar Ndala, waar ze hoofd op de kinderzaal werd. Haar mooiste jaren zoals ze zelf zei. Na nog een nieuwe benoeming in Isingiro, waar ze in haar eentje de nachtdiensten moest draaien, was ze totaal uitgeput en kreeg ze malaria. In '86 keerde ze op verlof naar Nederland om uit te rusten. Na nog drie tijdelijke benoemingen in Itumba, Kipalapala en Tabora, waar ze echter niet meer als verpleegster werkte, ging ze definitief terug naar Esch.

Omdat ze nog steeds overwerkt was, verbleef ze een jaar in een medisch centrum in Voorschoten. Daarna woonde ze drie jaar in Huize Steenwijk in Vught, waarna ze in '95 in de gemeenschap van Den Bosch terecht kwam. Samen met twee andere zusters ging ze aan de slag bij het Inloopschip, een opvang voor dak- en thuislozen. Hier had ze het enorm naar haar zin. Later ging ze ook vrijwilligerswerk doen bij de Zelfkrant in Den Bosch.